

25 jaar trainer/coach bij PLUTO

In 1969 speelde ik mijn eerste basketbalwedstrijd in een grote hal, overdag was er veemarkt 's avonds sporthal. Het basketbalvirus had mij gepakt. Door onder meer verhuizing kwam ik in 1987 bij PLUTO terecht. Na een aantal jaar zelf gespeeld te hebben volgde een trainerscursus. Tja, je wordt óf scheidsrechter óf trainer. Begin jaren 90 ben ik eigenlijk echt begonnen als trainer/coach. Voorheen was ik regelmatig invaltrainer/coach.

Mijn eerste team (10 jongens) was een Jongens aspiranten team (tegenwoordig: U16). Een enthousiast team waar één jongen in zijn eerste seizoen geen enkele training over heeft geslagen. Ik had mij voor genomen om een team twee seizoenen te trainen/coachen om daarna een ander team te gaan doen. Hierna volgde Dames I, een "diesel" team, in de wedstrijd langzaam starten en in de laatste tien minuten van de wedstrijd full speed. Na het laatste fluitsignaal ging de rem er weer op. Het "douchen" duurde altijd lang. En dan zit je als coach te wachten met koffie op een zaterdagavond in Zeewolde. Sportief gezien deden ze het goed, tweemaal een tweede plaats.

Vele teams volgden: Mini's (U10), U16, U20, U16. In 2007 startte ik met een U16-team met potentie. Wildcats was een geduchte tegenstander en speelde altijd full-court press. In een van de wedstrijden tegen hen speelden wij een press-breaker met Floran Florack als snelle man. Zelden heb ik een tegenstander zo in paniek gezien. Hier konden zij niets tegen doen. In het tweede seizoen speelden wij als U16 in een U20 competitie. Sommige jongens hadden moeite met de oudere en fysiekere tegenstanders, maar dat kwam vrij snel goed.

Vervolgens werd ik trainer/coach van U18. Dat je weleens wordt gepiepeld overkwam ons team in Arnhem tegen ESCA U20. Ik liep naar de jurytafel. Op hetzelfde moment wordt er gefloten voor een persoonlijke fout van een van mijn spelers op een doelende speler. Ik kijk op de klok en die staat op 3 seconden over tijd. Het was dus al tijd voordat de fout gemaakt werd, de twee vrije worpen gingen raak en we verloren met één punt verschil. Later werd ESCA kampioen en wij niet, mede door dit verlies.

In mijn laatste drie seizoenen probeerde ik dames U16 samen met José Kok wat basketbal kennis bij te brengen. Hiervan wisten wij in het eerste seizoen alle wedstrijden te winnen, een mooi resultaat. In het daaropvolgende seizoen kwamen wij in een zwaardere klasse en dat viel niet mee. Uit tegen Jolly Jumpers U20-2, dat was pas fysiek. In het laatste seizoen hadden wij eigenlijk wat personeel tekort. Halverwege waren er nog 7 speelsters over, maar toch een leuke competitie met een leuk stel meiden. En dan krijg je met Sinterklaas de woorden COACH in chocoladeletters.

Het waren 25 mooie jaren bij PLUTO als trainer/coach.

Dick Hooijerink